Recensie: Junior Ballet Antwerp 5! ****1/2

HetPaleis
vrijdag 7 juni 2024

foto © Filip Van Roe

Recensie:
5 kaarsjes mag Junior Ballet Antwerp (JBA) dit weekend uitblazen in hetpaleis. Dat een initiatief als JBA nodig is, die pas afgestudeerden klaarmaakt om een professionele carrière uit te bouwen, bewees het voorprogramma Etudes van de Koninklijke Balletschool Antwerpen op muziek van Carl Czerny. We kregen levendig, klassiek ballet voorgeschoteld, bij de start waanden we ons zelfs in het repetitielokaal toen we de meisjes en de jongens aan de barres hun klassieke bewegingen zagen oefenen. Naarmate het voorprogramma vorderde, werden die weggedaan en kregen we dynamische sprongen, lifts en dergelijke te zien die vooral aantoonden welke solide basis een balletschool jongeren kan bieden.

Maar dat is uiteraard niet genoeg om het te kunnen maken in de balletwereld. Een personage neerzetten, een rol naar je hand zetten in een avondvullend werk, leren omgaan met (live) muziek, timing, de kunst van dramaturgie … zijn zaken die je maar in beperkte mate meekrijgt in een balletschool, als je het al meekrijgt. Vandaar dan ook dat een aanvullende opleiding zoals JBA die aanbiedt, jongeren kan vervolmaken.
Dat Junior Ballet Antwerp niet alleen oog heeft voor het talent van morgen onder de ballerino's en ballerina's maar ook onder de choreografen die straks het mooie weer mogen maken, bewees het met The Wind's Gift dat de Chinese choreograaf Le Wang speciaal voor JBA maakte. De kracht van de nieuwe wind die waait, die voor verandering kan zorgen, die op zomerdagen voor de welgekomen afkoeling zorgt en tijdens de verschillende seizoenen een eigen rol speelt, staat centraal in dit heel sobere en heel mooie werk waar heel veel subtiele hand- en armbewegingen die zowel naar de Westerse als de Oosters dansstaal verwijzen, in steken.
Op dat vlak vormt de dans in combinatie met de muziek van de Chinese componist Qigang Chen die tevens Chinese als klassieke Westerse klanken integreert en we nog kennen van zijn werk voor de Olympische Zomerspelen in Peking 16 jaar geleden, een prachtig huwelijk. Le Wang stond op het punt om door te breken met een opdracht in de VS. Maar de coronacrisis stak daar een stokje voor. De man die zelf de Westerse danstaal met de paplepel meekreeg, besteedde die tijd om zich te verdiepen in de Oosterse, Chinese danstaal wat leidt tot dit onder andere ritmische vloerwerk.
Bij de start van de choreografie zien we de dansers een collega die voor hen op de rug ligt voortbewegen richting de voorkant van het podium. De scène is kaal, en wordt enkel belicht door enkele spots. In het begin horen we zelfs geen muziek, maar is het de adem van een van de dansers die het ritme aangeeft. Het leidt tot een prachtig eindresultaat dat tot en met het buigen in de arm- en handbewegingen wordt doorgezet.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Hiermee bewijst JBA nog maar eens dat het op artistiek vlak niet alleen toonaangevend is maar wat ons betreft ook de jongste jaren veel opwindender werk aflevert dan Ballet Vlaanderen.
Want in wat een eclectische catalogus aan werken heeft het Junior Ballet Antwerp de afgelopen 5 jaar haar tanden niet ingezet? Van het humoristische en theatrale Cake or Death van principal Nancy Osbaldeston op muziek van Chopin waarmee het caleidoscopische overzicht na de pauze begon, over het wondermooie neo-klassieke Metamorphosis van David Dawson (tevens sinds de oprichting van JBA artistiek beschermheer) op muziek van Philip Glass dat hier - net als tijdens de andere werken overigens - feilloos live gebracht werd door de Japanse pianiste Emi Morishita en als werk terecht in het overzicht iets meer speeltijd kreeg dan de andere, het klassieke ballet Cinderella waar een twist in zat tot het recente James, ter gelegenheid van het feestjaar rond Ensor … het passeerde allemaal de revue.
Knap hoor hoe JBA erin geslaagd is 11 werken uit elkaar te halen en terug fragmentarisch aan elkaar te zetten waarbij het geheel niet alleen die diversiteit aan kleuren en stijlen toonde, maar men er ook voortreffelijk in sloeg om dat patchwork een eigen spanningsboog mee te geven zodat het overzicht in geen tijd haar finale kende in Altea Nuñez' Summer op de wondermooie muziek van Max Richter die Vivaldi's 4 Seizoenen hercomponeerde.
Om kort te gaan: we beleefden alweer een prachtige avond dankzij Junior Ballet Antwerp. Benieuwd naar wat voor meer fraais we ons op artistiek vlak bij hen de volgende jaren mogen verlekkeren.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.